

La màgia del cinema a la fresca

Els anys cinquanta, seixanta i setanta van representar l'època daurada de les projeccions a l'aire lliure. Fins i tot dins el setè art podem trobar escenes que mostren fenòmens com l'autocine, en les pel·lícules *Al roig viu* (1949) o *Grease* (1978), o el cinema a la fresca, en pel·lícules més tardanes, com *Nova York per a principiants* (2008). Diferents localitats de Girona, sobretot de la costa, continuen apostant per aquesta activitat, pel cinema a la fresca. Durant dècades, en les caloroses nits d'estiu Mestras Videocinema ha convertit platges, passejos i places en sales de cinema improvisades.

Text > **JUDIT NAVARRO**, periodista

Fotos > **MESTRAS VIDEOCINEMA**

Per parlar de la bona tasca que fa Mestras Videocinema per al manteniment del cinema a la fresca, en primer lloc cal fer referència a Josep Mestras i Sors, el seu fundador. Quan era director de les Escuelas Nacionales va promoure la projecció de pel·lícules per a la mai-

nada a les escoles, i el 1955 creà l'empresa Mestras Videocinema, dedicada a la projecció de cinema a la fresca en diferents pobles de Catalunya, especialment de les comarques gironines.

Mestras va donar mostres de la seva passió pel cinema al seu municipi, Cassà de la Selva. A l'estima que

sentia pel cinema cal sumar-hi la que sentia per la seva vila i la seva història. Amb aquesta conjunció, es va implicar activament en l'elaboració de documentals, entre els quals destaquen *El rovell de l'ou*, basat en l'església de Cassà, i *Crepuscle daurat*, sobre la història de la residència Sant Josep. Cal

>> *Una sessió de cinema al carrer.* (Font: MESTRAS VIDEOCINEMA)

>> Un grup de persones, minuts abans d'iniciar-se una sessió a la fresca. (Font: MESTRAS VIDEOCINEMA)

Mestras Videocinema engegà el cinema a la fresca en diferents pobles de Catalunya, especialment a les comarques gironines

afegir la contribució que va fer a la part més tècnica del cinema: patentà un sistema específic per a la projecció, previ als sistemes audiovisuals actuals, que va anomenar Mestrascope. Antigament, el que avui coneixem com el zoom requeria una destresa manual que pogués combinar vuit lents d'objectiu per realitzar aquest efecte en una imatge clara i nítida. El Mestrascope va reduir aquest nombre de lents a dues, i va aconseguir el mateix efecte. L'any 2004, i degut a problemes de salut que l'agost del 2008 li van ocasionar la mort, Josep Mestras va deixar Mestras Videocinema en mans de Jacint Bosch Casadella, l'actual administrador de l'empresa. Finalment, cal esmentar que Mestras, sempre compromès amb la vila, va ser alcalde de Cassà des de l'any 1971 fins al 1979.

Mestras Videocinema avui

Actualment, Mestras Videocinema té la seu a Santa Coloma de Farners. Aquest canvi d'ubicació, però, és intranscendent si tenim en compte l'adaptació que ha hagut d'assumir l'empresa a les noves tecnologies. So i, sobretot, imatge són els elements essencials per poder gaudir al màxim del setè art i requerei-

xen un bon equip tècnic, més encara quan la pel·lícula no es projecta en un recinte tancat, com és el cas. En les dues últimes dècades, aquesta renovació ha sigut trepidant. Seguint l'evolució de la tecnologia dins el món cinematogràfic, el furgó de Mestras Videocinema ha passat de transportar cinematògrafs amb bobines de 4.500 metres a dur projectors digitals Full HD amb arxius de fins a 150 GB. Tanmateix, no tot han sigut flors i violes. La crisi que començà el 2007 va afectar Mestras Videocinema: va baixar la demanda de les entitats privades per falta de pressupost. La crisi també va fer incrementar la pirateria, que tant va perjudicar el mercat del cinema i de la música a principis de segle. Per sort, els ajuntaments van seguir invertint en el cinema a la fresca com una de les activitats imprescindibles durant la temporada d'estiu. Avui dia, Mestras Videocinema ofereix els seus serveis des de la xarxa, on es pot consultar el seu extens catàleg anual de pel·lícules disponibles. Aquesta oferta inclou diversitat de gèneres i és dirigida a tots els públics i, per la

El furgó ha passat de transportar cinematògrafs amb bobines de 4.500 metres a dur projectors digitals Full HD amb arxius de fins a 150 GB

naturalesa mateixa del cinema a la fresca, sobretot es basa en el cinema familiar. Les pel·lícules d'animació i aventures, doncs, solen ser les més sol·licitades.

Una tradició sense data de caducitat

Un dels motius pels quals una empresa com Mestras Videocinema ha pogut subsistir durant més de mig segle és, sens dubte, l'aportació que fa a la tradició. El cinema a la fresca és un costum que ajunta, any rere any, famílies senceres. És, potser, una de les poques ocasions en què es poden veure les tres generacions, avis, pares i fills, gaudint d'una mateixa activitat. I qui no recorda haver-hi anat amb la colla o amb l'amor d'estiu? El jovent, la generació nova, segueix sent la garantia que al cinema a la fresca encara li queda molt camí per recórrer. D'altra banda, i al llarg del temps, el turisme creixent ha sigut l'altre sector que no ha quedat indiferent davant d'aquesta pràctica, i molt sovint també se'l troba amb la cadira o la tovallola en mà per gaudir de l'activitat. De fet, el clima mediterrani és un dels principals atractius que motiva el turisme d'arreu a estiu a Catalunya i que permet passar la nit a l'aire lliure amb una projecció cinematogràfica de fons. Generació rere generació, el cinema a la fresca ha passat de ser una artesanía que uneix fotograma amb fotograma sota una calorosa llanterna a ser una activitat més còmoda i a l'abast de més gent gràcies als projectors digitals. Una transició molt positiva que, juntament amb l'immortal amor cap al setè art, augura una llarga vida a la tradició del cinema a la fresca.